

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 4. Vt non sine prodigio Israëlitæ, per mare, ad terram promissionis; ita
neq[ue] diuites ad cælum peruenire.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

ferreum illi somnum conciliauit. Solito diutiùs famulis intus morari videbatur. Expectabant tamen vsq; ad multam vesperam. Et ferè iam tempus cœnæ erat, cùm somni prolixitatem mirati familiares, ianuam digito primùm, tum etiam pugno percusserunt. Et quia arctè oppellulatae fores aditum non dabant, neque vllum ille audientis signum reddebat, malleis seras effregerunt. Ibi tremendum se exhibuit spectaculum. Namque episcopus, fractis miserandum in modum ceruicibus, exanimatus, atro colore, aspectuq; terribili thesauris suis incubans repertus est.

§. IV.

Vt non sine prodigio Israëlita, per mare, ad terram promissionis; ita neque diuites ad caelum peruenire.

Fateor, non omnes diuites tali morte puniri; sed mortem alteram, inter opes, euadere, æquè difficile est, immò difficilius, quàm camelum per foramen acus transire; aut in aquis non vuidum, in flammis non atrum fieri. Cuius rei clara imago fuerunt Israëlita, ad terram promissionis, per mare rubrum, tendentes. Ingens enim tunc prodigium accidit. Diuisi sunt fluctus; & diuisi

à vento prodigiosè. Steterunt enim vtrimque fluida vnda, muri, immò montis instar erecta, & siccum, in medio aquarum, sese detexit vadum, per quod tot populorum turba transierunt. Cur diuina sapientia voluit populum suum electum, hoc pacto, ad optatas illas sedes traducere? Cur cum nauibus non imposuit, & transuexit, sicut quondam familiam Noë in arca? Aut si tot cateruis nullae classes suffecissent, cur non effecit, vt omnes, sicut postea Christus & Petrus, vndis solidatis, super aquas grade-
rentur? Nimirum, quia tunc Israëlita ambulabant onusti diuitijs Aegyptiorum, quae illos premebant, & ex natura sua firmum exigebant pauimentum. Nec tamen hoc ipsum fiebat sine grandi miraculo, vt aquae cederent, & se se in altum erigerent, instar ardui ac generosi caballi. Et vulgò inter mira computatur, si quis in profundo maris possit solum inuenire. Terra sancta patriae caelestis fuit figura; ad quam diuites auro & argento onerati, non possunt venire communi modo ac velut nauigando; nec more Christi, aut Petri imitatione, quia hi sine mundi opibus incedebant, Christus enim non habebat, ubi caput suum reclinaret; Pe-
trus

Matth.
14. 25. &
29.

Matth.
3. 20.

trus autem dicebat: *Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te.* Vnde & Christus, & Petrus ab oneribus mundi expediti, ac nulla re grauati, facile super aquas ambulauerunt. At qui se se oneribus Ægypti grauant, opibusq; pressi ad terram æternæ promissionis volunt pertingere, possunt quidē, vt D. Augustinus copiosè ostendit, attamen egent non vulgari, sed peculiari diuinæ gratiæ auxilio, & misericordia singulari; vt se se illis tot maria periculorum aperiant, per quæ transeant tuti, neque in scopulos impingant, aut fluctibus sæcularium curarum hauriantur. O quot in hoc diuitiarum mare non cum Israëlitis, sed cum Ægyptijs ingrediuntur, & merguntur! Grauant eos annuli in digitis, vniones in auribus, torques in collo, aurum in vestibus, argentum in crumena. Grauant eos agri & fundi, grauant palatia & regna. Cum tot oneribus, ad terrā benedictam viuentium, sine grandi miraculo non peruenitur. Ipsi torques sunt compedes, ipsa monilia sunt vincula; atq; in his mundi vehementibus aquis, aurum fit plumbum; & quod laqueus est, putatur ornamentum.

Luc. 9. 28.

Matth.
19. 27.S. August.
stin. ep.
89. ad
Hilariū.